

Yaldo Brikho: Mutlu Noeller!

Mesih, yoldur.

Mesih, yaşamdır.

Mesih, hakikattir.

Doğuşuyla yolu, yaşamı, hakikati aşikâr etti.

O ilahi sevginin bedenlenmesidir.

Var olan yerleşik algılarda ve olumsuzluk önyargısında herkes kabına ve kaşığına göre, bu yolu, bu yaşamı, bu hakikati anlamlandırır. Ona göre adım atar.

Bu yolda ilerlemek, atılacak adımlara bağlıdır.

Mesih göreceli doğru yolda, yanlış niyetler, yanlış düşünceler, yanlış adımlar istemiyor.

Mesih yanlış yolda, doğru niyetler, doğru düşünceler, doğru adımlar istemiyor.

O insanın hakiki kişiliğini, öz kimliğini ortaya çıkaran hakikat yolunda doğru niyetler, doğru düşünceler, doğru adımlar istiyor.

Bu söylenenleri Bethlehem mağarasından bütün dünyaya ilan etmiştir.

Olumsuzluk önyargısının karanlık mağarasından kurtarmıştır.

Egonun/nefsin esaretinden ve hapsinden özgür kılmıştır.

Bethlehem'de doğan IŞIK, Amanuel'dir. Yani Rab bizimledir. Rab aramızdadır.

Bethlehem'de mağarada, hayvan yemliğinde doğan Mesih, daha sonra **“korkmayın ben dünyayı yendim”** demiştir. O bahsettiği dünya ego/nefistir. Çünkü O, Hanıla'dır. O, ilahi şefkattir.

Mağarada doğmasıyla sadeliği/doğallığı yüceltirken, hayvan yemliğinde kundağa sarılmasıyla egosal dünyada var olan her türlü büyüklüğü-küçüklüğü, kendini bilmeyen kibirleri, üstünlükleri, şişinmeleri yaşam sofrasından atmıştır. Çünkü onlardan beslenenler, sadece kendilerine zarar vermekle kalmıyor, hayatı bulandırarak akışta negatif dalgalar yaratmaktadır.

Bütün bunların ne anlama geldiğini çok iyi tefekkür etmeliyiz.

Bizi kuşatan zihinsel kalıplardan sıyrılarak çok iyi anlamaya gayret etmeliyiz!

Bu tefekkürde bulacağımız manalar, döngü ve denge anlamına gelen yaşamın iniş-çıkışlarında dengemizi daha çok sağlamlaştırmanın yöntemlerini bulacağımızdan emin olmalıyız. **”İkinci doğum”** anlamına gelen yaratılış gayemizi de daha rahat öğrenmiş oluruz.

Bu da yaşama sevincimize pozitif katkı sunar.. Ve ruhumuzu Tanrı’ya doğru yükseltir. Orada geliştirir ve büyütür.

Bu bir yoldur. Bu yol derinleşme yoludur. Bu yola girmek ve bu yolda ilerleme/gelişim kaydetmek için ruhumuzu kaplayan egosal çamurlardan arınmamız/temizlenmemiz gerekir.

Süryani edebiyatının büyük dehası Barebroyo’nun (1226-1286) deyimiyle **“Çamurdan arınmadan, pınardan içemeyiz.”**

Bahsedilen pınardan/ruhtan içmeye başladığımızda, ailede ve sosyal yaşamda başkalarının sahip olmadığı bazı meziyetlere/erdemlere sahip oluruz. Bu meziyetler/erdemler yaşamın dayanaklarıdır. Bu dayanakların başında sevgi, saygı, samimiyet, sorumluluk, sadakat, sadelik gelir. Bu meziyetler/erdemler ruhun özgürlüğüdür. Ruhun bütün kilitlerini açar.

Çamurdan arınmanın yolu, terbiye eden tevazuu yoludur. Bu yola giren insan muhakkak verici ve alıcı olur. Başkalarıyla tamamlayıcı etkileşim içinde olur. Böylelikle derinlik ve olgunluk kazanır/kazandırır.

Uzun soluklu olan bu yolda varlık bölüşüldükçe artar; yokluk bölüşüldükçe azalır. Yolun genişlemesi emek ister, bedel ister, dert ister, dirayet ister, sabır ister. Bu yolda bir şey olmak yahut bir yere varmak yoktur. Edebi/ruhani gerekçelerle bu yolda olmak esastır. Onun hizmetinde olmak kıymetlidir. Bu yola göre, ahlak doğruyu dillendirmekle, hatayı kabul etmekle başlar. Güzeli takdir etmekle, faydalıya teşekkür etmekle, gerektiğinde özür dilemekle dirilir ve gelişir. Olgunlaşıp; adaletle, zarafetle yoğrulursa toplumsallaşır.

Herkese iyi bayramlar olsun. Sağlık ve esenlikler dilerim.

Saygılarla.

Yusuf Beğtaş

Süryani Dili-Kültürü ve Edebiyatı Derneği – Mardin

Not: Bu yazı, Yaldo'nun etkileşimleriyle hemhal olmanın bir dışavurumudur.